

עמ"י 35312/02/17 - סאמח עדנאן עביד נגד משטרת ישראל - מג"ב אייל חברות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 35312-02-17 עדנאן עביד(עציר) נ' משטרת ישראל - מג"ב 19 פברואר 2017
אייל
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר
סאמח עדנאן עביד (עציר)

נגד
המשיבה
משטרת ישראל - מג"ב אייל חברות

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד נאשף דרויש

ב"כ המשיבה - פקד רעות כהן וראש מחלק חקירות ימ"מ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר שהוגש על החלטתו של כב' השו' מורנו בע"ק 30380-02-17 (מיום 15.2.17), בגדרה הורה על דחיית עררו של ב"כ העורר, וקבע כי הסמכות לדון בכל הליך המעצר הנוגע לעורר נתונה לבית המשפט הצבאי בסאלם.

2. יצוין כי בהחלטתו סוקר כב' השו' מורנו את השתלשלות העניינים הנוגעת למעצרו של העורר, ביום 13.2.17, למשך 24 שעות, ובהמשך לכך ניתנה החלטתו של כב' השו' מורנו בערר על החלטת הקצין ב- 14.2.17 כי לא מצא בנימוקי הבקשה שגיאה אצל הקצין הממונה בהחלטתו.

ערר על החלטה זו התקבל על ידי כב' השו' פורג ביום 15.2.17, הדיון הושב להישמע בפני כב' השו' מורנו - שנתן את החלטתו כנ"ל.

3. ב"כ העורר מציין בטענתו העיקרית כי בימ"ש קמא טעה בהחלטתו, על כי הסמכות לדון בעניינו של העורר נתונה לבית המשפט בישראל לפי חוק סדר הדין הפלילי ולא בבית המשפט הצבאי, בהצביעו על ההבדל בין הליכי מעצר ובין החלטה איפה יועמדו לדין.

עמוד 1

עוד ציין כי העבירות בוצעו לכאורה בישראל, מקום היחידה החוקרת בישראל ועל כן הסמכות לדון בעניינו היא בהתאם לחוק המעצרים.

4. ב"כ המשיבה עותרת להותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה, בהצביעה על סעיף החשד המיוחס לעורר כנלמד מהחוק הירדני.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים ולהחלטת כב' השו' מורנו ואיני סבורה כי נפלה בה פגם.

ייאמר בצורה מפורשת, כעולה גם מהחלטה (עמ' 11, שורות 12 - 19), כי מקום שמדובר בעבירה אשר בוצעה באזור - לבתי המשפט בישראל ולבתי המשפט הצבאיים סמכות מקבילה לדון בעבירות שביצעו אזרחים ותושבים של מדינת ישראל באזור. כמו כן יש לתביעה הכללית הסמכות לבחור לפי שיקול דעתה בין הגשת כתב אישום לבית משפט מקומי ולבין הגשתו בבית משפט צבאי (בש"פ 9102/16 איאד נ' מדינת ישראל).

6. נלמד מהחלטתו של כב' השו' מורנו ומטיעוני ב"כ המשיבה בפניי, כי אין מקום להתערב בשיקול הדעת שהביא לקיום ההליכים בבית המשפט הצבאי, על כי הסמכות קיימת לדון בו - כעולה גם מאופי העבירה המיוחסת לעורר, ומקום ביצועה.

יצוין כי גם על פי ב"כ העורר - בוצעו העבירות בעיקר בתחום האזור באופן היכול להצביע על קיומה של סמכות זו.

יצוין כי באופן מפורש נטען בדיון בפני כב' השו' מורנו כי העבירה המרכזית המיוחסת לחשוד בוצעה בשטח האזור (עמוד 7, שורה 17) - באופן המלמד על קיומה של הסמכות כפי שנקבע בהחלטת כב' השו' מורנו.

7. סופו של דבר הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ז, 19/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת